

145 ani de la proclamarea Independenței României

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin Meșincaș
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Cloș
Editura Tipo MC, Oradea - 2020

Cartea Mea e și a Ta!

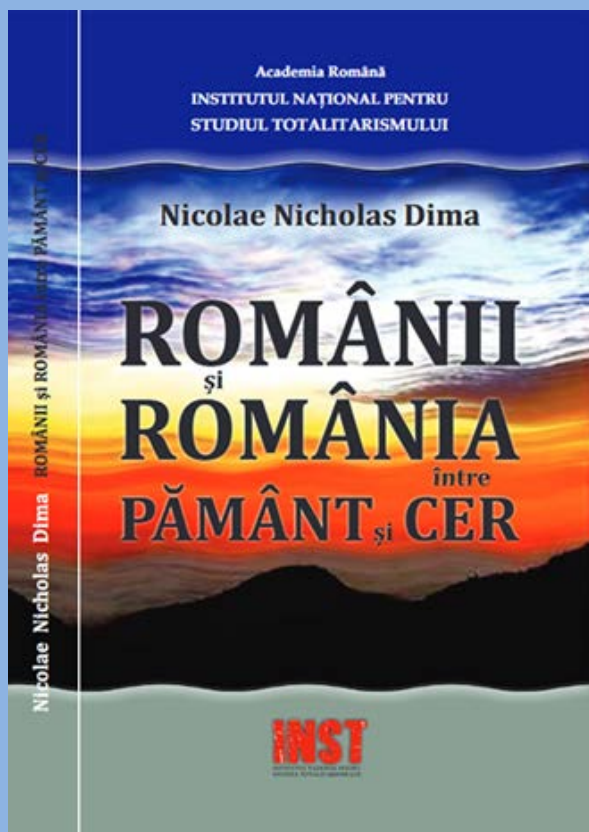
ISSN 2734-6889

ISSN-L 2734 -688

ROMÂNII ȘI ROMÂNIA - ÎNTRE CER ȘI PĂMÂNT (PREZENTARE DE CARTE)

Prof. Dr. Nicholas DIMA¹

Voi prezenta cartea „Romanii și România” scoțând în evidență câteva aspecte mai puțin vizibile, dar care

reprezintă fundalul psihologic și spiritual al întregii lucrări. Mai întâi precizez că am scris cartea la îndemnul câtorva persoane, între care primul este colegul de breaslă Silviu Costachie, conferențiar la facultatea de Geografie din București. Pe parcurs, am fost încurajat și sprijinit de prof. Dr. Nicolae Drăgulănescu de la Politehnica din București, care a scris de altfel și prefața cărții, de conferențiar Anca Stangaciu de la universitatea din Cluj-Napoca, de Flori Bălănescu, un excepțional redactor de carte de la (INST) Institutul Academiei Romane pentru Studiarea Totalitarismului, și de alți câțiva prieteni și colegi.

Menționez că cele mai multe cunoștințe care m-au condus la concluziile cărții le-am obținut pe parcursul a doi ani de Politehnica, cinci ani de Facultatea la Geografie, ambele la București, și în alți 3-4 ani la universitatea Columbia din New York unde mi-am făcut doctoratul. Și totuși, cea ce m-a influențat cel mai adânc, mai ales spiritual, au fost alți patru ani de închisoare și lagăre de muncă și de refugiați. Altfel, în țară, sub un regim care nu permitea să gândești liber, am memorat multe date și cifre importante și utile, dar fără posibilitatea de a le integra într-un model cu aplicabilitate universală. De fapt, multe modele de înțelegere a unor

¹ Geograf și fost analist la Vocea Americii, Tucson, Arizona, USA, 30 ianuarie 2022

145 ani de la proclamarea Independenței României

probleme teoretice ori evenimente internaționale le-am învățat în America. Ulterior, am dezvoltat personal câteva asemenea modele.

Cartea „Românii și România” începe și se încheie cu un model piramidal de înțelegere și interpretare a națiunii. Potrivit modelului, toate societățile, toate națiunile, și de fapt toți oamenii, evoluează conform unui model piramidal. Aceasta înseamnă:

2

- Creștere biologică și acumulare de bunuri și cunoștințe
- Maturizare intelectuală
- Dezvoltare spiritual, ceea ce înseamnă dobândirea Conștiinței de sine, Conștiinței naționale și Conștiinței universale.

Aceasta piramidă pornește de la o bază largă, implantată în natura înconjurătoare din care ne extragem cele necesare vieții, și se înalță spre cer. Posibilitatea de creștere este infinită! Ca indivizi, familii, comunități și națiuni, creștem odată cu această piramidă a cunoștințelor, și în același timp, Piramida cunoștințelor se îmbogățește odată cu noi. Înaintarea spre vârful piramidei este accesibilă tuturor, dar puțini se apropie de vârf: „Mulți chemați; puțini aleși!” Absolut toți ne încadrăm în acest model chiar dacă unii dintre noi nu realizează acest lucru. Modelul e de concepție personală, dar este inspirat din multe studii, observații, și analize. Ca persoane, provenim din natură, evoluăm dela materie la idei, acumulăm bunuri și cunoștințe, dobândim valori, ajungem la credință, încercăm să discernem scopul vieții, ajungem la înțelepciune, și în final năzuim spre spiritualitate și nemurire.

Națiunile au aceeași evoluție, dar liderii ei trebuie să conștientizeze și să ghideze acest proces de devenire. Evoluăm într-o anumită țară de care trebuie să ne îngrijim pentru că pământul țării reprezintă suportul material al întregii vieții. Acesta este fundalul cărții: un proces de devenire națională.

În căutările mele am fost ghidat de marii intelectuali ai neamului nostru și menționez doi giganți ai istoriei, culturii și spiritualității românești: Nicolae Bălcescu și Mihai Eminescu. Dacă prin Bălcescu ne identificăm cu istoria, prin Eminescu trecem în eternitate: „*La steaua care a răsărit/ E o cale atât de lungă,/ Ca mii de i-au trebuit Luminii/ să ne-ajungă// Poate de mult s-a stins în drum/ În depărtări albastre,/ Iar raza ei abia acum/ Luci vederii noastre// Icoana stelei ce-a murit/ Încet pe cer se suie:/ Era pe când nu s-a zărit,/ Azi o vedem, și nu e//...*” Sentimentele, emoțiile, dorul, dragostea de țară... nu le vedem. Le trăim! Ce am fi fără Eminescu? Ce am fi fără marii noștri cărturari sau fără eroii istoriei noastre?

A fost de asemenea călăuzit în scrierea acestei cărți de martirii închisorilor. Pe unii i-am întâlnit personal și mi-au devenit modele de viață. Pe alții i-am cunoscut prin poezie: Radu Gyr; Nichifor Crainic, Sergiu Mandinescu... Despre alții am aflat că au trecut prin aceleași celule: Mircea Vulcănescu, Petre Țuțea. Sunt mândru că am fost în aceleași închisori cu ei. De la ei am primit făclia romanismului și am vrut să o transmit mai departe scriind această carte. Altfel, cartea reprezintă o sinteză a evoluției neamului românesc, dar și un testament moral:

- Am pornit de la istorie și geografie și de la pământul țării;
- Am trecut la identitate națională;
- Am parcurs câteva etape istorice importante ale națiunii;
- Am menționat punctele nevralgice ale țării: Basarabia, Transilvania, Românii de peste hotare,
- M-am oprit asupra situației politice actuale și m-am întrebat ce e de făcut? Și am încheiat cu eseul *Dincolo de Cer*.

Pe plan geografic am subliniat că savantul german Karl Ritter afirma în secolul XIX că Pământul este locul în care oamenii avansează de la barbarie la civilizație. Am adăugat însă că țările reprezintă ariile pe care națiunile evoluează de la cultura materială la emancipare intelectuală și înaintează spre spiritualitate. Toate aceste etape sunt obligatorii în procesul de maturizare.

Noi românii am parcurs cu succes prima etapă de cultură materială, dar am vrut să avansăm direct la spiritualitate, exprimată de altfel amplu și frumos în folclorul nostru, dar am sărit peste etapele

145 ani de la proclamarea Independenței României

3

de dezvoltare materială și de maturizare intelectuală. Și acest lucru ne costă mult. Cât despre evoluția noastră am scris între altele, și citez: *„Noi nu am ajuns la nivelul filozofic al popoarelor germanice, dar nu am comis nici abuzurile acestora. Germanii stau liniștiți în fotolii, ascultă simfonii cu ochii închiși... și când își revin din reverie trec direct la marșuri agresive. Nu degeaba le-a spus Karl Ritter că Pământul e o școală unde oamenii învață să avanseze de la barbarie la civilizație. Noi nu am ajuns la nivelul civilizației occidentale, dar barbari n-am fost nici odată! Trăsăturile noastre esențiale exprimate prin creații populare și nu numai sunt admirate de întreaga lume. Ele reprezintă sufletul nostru și ne îndreaptă spre spiritualitate...”*

Mini-eseul „Dincolo de Cer” reprezintă cumva o continuare a cărții „Scopul și Semnificația Vieții” publicată mai întâi în limba engleză în America și tradusă ulterior și publicată și la București. (Attn: Carte) În acest eseu final am îmbinat: *„Descoperiri recente ale științei cu Descoperirile medicinei moderne, și am încercat să le interpretez prin prisma religiei”*.

M-am referit la universul cuantic; la sorburile negre, la cosmos; la energie și conștiința; la lumea spirituală; și la scopul existenței. Am afirmat, și citez din nou: *„Aici pe Pământ evoluăm în cadrul unei scheme piramidale care ne preschimbă continuu de la materie la idei și la spirit. Apoi, trecem dincolo prin cea ce e perceput drept un tunel în care o steluță ne ghidează spre celălalt capăt al tunelului unde suntem întâmpinați de o lumină celesta. Și odată ajunși acolo reluăm evoluția putând înainta de la prima treaptă de triere cerească până la al nouălea cer unde ne apropiem de Creator. Dacă în realitatea telurică de aici avansăm în cadrul unei piramide cu bază largă implantată în pământ și cu vârful îngust spre cer, dincolo ne așteaptă o piramidă inversă, îngustă la intrare dar cu perspective deschise la infinit. E piramida divină. Evoluția noastră de la materie la spirit se face în mod inexorabil și fără nici o excepție și când trecem prin acel vortex al aspiratoarelor cosmice tot ce rămâne din noi este aparent un mic nor energetic. Acel nor păstrează întreaga noastră personalitate; întreaga noastră zestre intelectuală și spirituală. Dincolo de acel portal divin încep trierile”*.

Și vreau să subliniez că pe parcursul întregii cărți am citat unele versuri ale marilor noștri poeți care în evoluția lor s-au situat „Între Pământ și Cer”. Eminescu este și rămâne Luceafărul poeziei noastre; esența spiritualității românești. În viziunea și înțelegerea mea, poezii și martirii noștri trecuți în eternitate au creat deja o Românie celestă de o frumusețe paradisiacă. Noi cei vii trebuie să înfăptuim însă acea Românie aici pe Terra.